

Aurora Dobrogei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Str. Negru Vodă No. 2, Constanța

ORGANUL FRONȚULUI ROMÂNESC DIN JUDEȚUL CONSTANȚA
PREȘEDINTE DR. MIHAI ISĂCESCU

Sub direcțiunea unui comitet

Renășterea Românilor

de GEORGE THOMA

Marele savant rus Metchnikof, în urma îndelungatelor studii făcute, în domeniul embriologiei, emite epocala teorie a fagocitosei, lupta corpului omenesc cu microbii patogeni purtători de boală. Domnia sa consideră corpul omului, o cetate apărată de o puternică și numeroasă garnizoană, celulele albe din sânge, și de îndată ce vre-un dușman din afară, microbii, își fac apariția la una din porțile cetății, gură, nas, vre-o tăietură sau cicatrice, primele santinele dau alarma și toată trupa, armata de apărare a cetății este concentrată la punctul atacat. Aci se încinge o luptă pe viață și pe moarte între celulele albe din sânge și microbii din afară, și dacă soldații corpului omenesc sunt mai viguroși mai energici și câștigă lupta, cetatea este salvată, de nu, dușmanul pătrunde înăuntru pune stăpânire pe cetate și începe la distrugerea ei.

Acest proces ce se petrece în corpul omenesc constituie cea mai eloquentă reacțiune a organismului contra agenților externi destructivi și neasimilabili, un fapt natural instinctiv, de apărare și de conservare a oricărei făpturi dupe fața pământului, același lucru se întâmplă și cu toate popoarele după globul pământesc, fie ele mari sau mici, reacționează contra tuturor acțiunilor de subminare și de distrugere a existenței lor.

Înainte vreme, statele antice și medievale înăuntrul cărora conviețuiau felurite națiuni, n'aveau o doctrină, n'aveau un ideal, căci nu formau o grupare omogenă, compactă de indivizi apropiați prin legături de simpatie, credință și tradiții istorice, din care cauză asistăm la puternice reacțiuni, la acele frământări sociale și răboaie crâncene, pornite din instinctul de emancipare și de eliberare de sub jugul tiraniei și a despotismului.

Această stare de lucruri durează până către sfârșitul Evului mediu, când de abia se desăvârșește procesul de cristalizare a națiunilor în mijlocul unui stat. Națiunea, produs al naturii, a rezultat din însăși dezvoltarea istorică a omenirii, această formă morală a umanității cum este adesea definită, începe să se organizeze politicește pe un anumit teritoriu și într'un astfel de stat care să reprezinte într'adevăr personificarea juridică a națiunii. Revoluția franceză dela 1789, prin libertate, egalitate și fraternitatea indivizilor ca și a națiunilor constituie cea mai formidabilă reacțiune contra vechilor concepții despotice, ce erau la baza statelor vechi.

Ca consecințe, libertatea și egalitatea, aplicate nu numai indivizilor ci și popoarelor, au dat naștere la noi doctrine politice, doctrinei naționalismului care la drept punct de plecare, națiunea, această unitate naturală formată din indivizi având aceeași origină, aceleași moravuri aceeași limbă și credință, același ideal.

Pe baza drepturilor egale de a se conduce singure, de a-și croi soarta cum vor crede de cuviință, națiunile cer să-și aibe statul lor, iar imperiile, ce cuprindeau națiuni diferite, adunate prin cucerire sau printr'o foaie de dotă, trebuiau să fie dizolvate și pe urma lor să se ridice statele naționale.

Dar, triumfător principiul naționalităților ca idee călăuzitoare în geneza statelor se consacră numai de la 1919—1920, în urma războiului mondial, și datorită marelui președinte al Statelor Unite Wilson, care impuse tuturor prin tratatele de pace acea idee scumpă lui, idea de autodeterminare a fiecărui popor, căci pentru a asigura o pace durabilă între popoare și a garanta drepturile ființei umane, Președintele Wilson, a găsit că numai statul național este cea mai ideală formă de stat ce cadrează mai bine, ca oricare alta cu idealurile și aspirațiile comunității statelor care trebuiau scoase din starea de anarhie anterioară.

Pe baza acestor principii, în sânul fiecărei națiuni s'a început un curent de purificare și de eliminare a tuturor elementelor străine de neam, care nu înțeleg și nici nu vor să se identifice în simțire și în fapt cu tradiția istorică a majorității locuitorilor. Germania, Polonia, Italia, Turcia, Statele Unite ale Americii au luat măsuri contra elementelor disolvante, trimițându-i pe fiecare de unde au venit.

(Continuare în pagina 18)

Urăm tuturor prietenilor noștri, sănătate și sărbători fericite.

HRISTOS A INVIAT!

Din discursul D-lui Deputat Dr. MIHAI ISĂCESCU la proiectul de buget al statului

D. Dr. M. Isăcescu într'o documentată expunere, se ocupă în primul rând de partea tehnică a bugetului, care numai aparent este echilibrat, cheltuielile soldându-se cu veniturile, pentru a se produce o consolare că în fine putem avea un buget echilibrat după șase ani de haos bugetar.

Dar realitatea este cu totul alta. Veniturile nu corespund cu capacitatea de plată a cetățenilor, mai ales că prin impunerea noilor taxe pe unele din articolele cele mai folositoare populației sărace, viața s'a scumpit îngrozitor,

aproape cu 40% față de standardul de viață din 1933. S'au pus taxe pe zahăr, alimentul de întreținere și rezistență al generației de mâine, pe făină deci pe pâinea săracului, care are nevoie de mai multă hrană, pe petrol, combustibil ne-

unde se încasează circa 3 miliarde și jumătate, se cheltuiește cu aparatul fiscal peste un miliard anual.

Principalele ramuri de producțiune ale noastre nu sunt încurajate; agricultura, este complet neglijată, nici semințe selecționate, nici unelte agricole, nici credit eficient pentru țărani; nu s'a venit în ajutorul meseriașilor și muncitorilor dela orașe. Bugetul și Banca Națională, trebuie să fie un regulator și îndrumător al vieții noastre economice, căci numai după o minuțioasă și scrupuloasă repartitie a cheltuielilor și a disponibilităților de numerar, se poate obține o majorare de venituri ale contribuabilului.

Din contră se vine în ajutorul băncilor intermediare, se asanează fabrici și industrii străine, cu conducători, personal și lucrători strein de neam, și care până în cele din urmă toate sunt deficitare, fără să poată satisface acel desiderat de necesitate socială.

De asemenea bugetul nu vine cu nimic în ajutorul poporului român — ca să-l încurajeze și să-l sprijine în lupta contra elementelor străine și a pașaportarilor — lăsându-l mai departe slugă acestora.

Printr'o statistică eloquentă, D-sa arată situația gravă, în care ne găsim din punct de vedere sanitar.

Dela 1930 încoace, statisticele demografice dovedesc că natalitatea e în continuă descreștere; mortalitatea în creștere, iar excedentul este și el în scădere.

Ne pregătim — și pe drept cuvânt — în cea ce privește înarmarea, de teama unui războiu, dar am rămas complet nepregătiți în cea ce privește cel mai secerător războiu pricinuit de atâtea maladii care bântuie în țara noastră.

Starea sanitară la țară devine din ce în ce mai gravă, din cauza puținelor posibilități de preîntâmpinare a epidemiilor și a bolilor sociale.

Marea masă a funcționarilor, cu rare excepții, este prost salarizată.

Când standardul de viață este de 50 de ori mai mare sporul salariilor funcționarilor nu e de cât de 13 ori, nu poți avea slujbași buni plătiți prost.

Observațiunile și criticile aduse de D-l Președinte D. Dr. M. Isăcescu, au fost însușite și de banca ministerială, care găsiindu-le întemeiate a declarat că aceste probleme preocupă îndeaproape și va stăruie în realizarea lor.

DR. AL. VAIDA-VOEVOD DR. MIHAI ISĂCESCU

cesar în toate căminele cele mai umile și pe firele de lână, din care se fabrică hrana nevoiașului.

În privința cheltuielilor, iarăși nu s'a avut nici un criteriu just în repartizarea lor, spre exemplu la capitolul impozitelor directe,

Partidul național țărănesc și naționalismul

Partidul național-țărănesc prin conducătorii săi și a impus drept program de guvernare, crearea statului țărănesc, singura formă de stat, care va asigura fericirea și viitorul poporului român.

Socotim această concepție, utopică și imposibil de realizat vreodată, căci aceasta ar însemna reducerea tuturor claselor sociale la nivelul clasei țărănești, ar fi să distrugem progresul realizat până astăzi de civilizația umană și să ne înapoem la vremurile primitive.

Dar, oare partidul acesta n'a guvernat țara timp de cinci ani, de la 1928 la 1933, de ce n'a încercat realizarea statului țărănesc, atunci când cu adevărat se bucura de simpatia întregii opinii publice și puteau traduce în fapt mai ușor atunci decât astăzi, dorința lor de transformare a poporului român?

N'au făcut-o atunci din interese meschine, o anunțaseră astăzi din aceleași motive, dar nu vor putea nici odată împlini acest desiderat capital din programul lor.

Am spus că nu vor putea realiza statul țărănesc, căci ultimele evenimente ne-o dovedesc din plin.

La 14 Noembrie 1935, naționali țărăniști proecțaseră o mare demonstrație populară la București, care să determine factori răspunzători din această țară, să-i aducă la putere. În acest scop fondurile necesare pentru transportarea partizanilor au fost adunate de la evrei și de la pașaportari.

În ultimele alegeri parțiale la Hunedoara și Mehedinți, reprezentanții acestui partid sau ales cu concursul „Uniunii Evreilor pământeni”, cu „Frontul plugarilor Unguri”, cu comuniștii lui Constantin Ionescu-Iași condamnat la 2½ închisoare pentru ideile sale.

Dovezile, sunt declarațiile d-lui D. Dobrescu fruntaș național țărănist publicate în ziarul „Zorile”; Social democrații din Cernăuți de sub conducerea d-lui Michtoviez s'au înscris în partidul național-țărănesc, adoptând în totul programul și statutul partidului; „Mișcarea evreilor pământeni” din Suceava în comunicatul cu prilejul ale-

gerii parțiale, îndeamnă pe toți Evreii să meargă la vot și să voteze pe național țărăniștii cari sunt singurii aliați ai lor; — Sumele necesare pentru trimiterea unei „gărzi țărănești” la Mehedinți, dar din cari nu făcea parte un țaran măcar, au fost strânse de la Auschnitt, Goldring directorul sucursalei Discomului din Constanța, Blank, Kaufman și alții.

Așa fiind o altă întrebare firească se impune. Dacă naționali țărăniști, au solicitat concursul streinilor de neam, în ultimele manifestări ale lor politice și care li s'au dat în mod efectiv și prompt, admitând că vor veni la putere, ce-eace credem că nu se va mai întâmpla, pe cine va ajuta mai întâi, cari interese vor apăra, ale țaranilor, sau ale evreilor, ungarilor, comuniștilor și ucrainenilor? De sigur pe ale acestora din urmă, de la care au primit bani pentru reușita lor în alegeri.

Dacă aceștia sunt aliații naționali țărăniștilor cum vor putea ei realiza statul țărănesc român cu: Evrei, Ucrainenii, Ungurii, socialiștii și comuniștii? Răspunsul îl poate da oricine, că acest punct de program este irealizabil și nu este invocat de cât „pro causa”, din motive electorale demagogice.

Dar sociologii și doctrinele acestui partid nu se lasă mai jos de ritmul vremii și se grăbesc să anunțe că și ei sunt naționaliști și că naționalismul lor nu este de clasă, exploatare și diversionist, că idea națională este sângele programului partidului.

Să se străduiască ori cine să priceapă cum se împacă sângele de român, sânge de țaran cu sângele de evreu, de ungur sau de ucrainian, căci mîntea mea de valah creștin nu poate concepe așa ceva, apoi naționalismul și comunismul sunt doctrine politice ce se exclud una pe alta, iar cum programul lor apără și susține numai revendicările clasei țărănești naționalismul lor este de clasă, pe când naționalismul „Frontului Românesc” este un naționalism integral constructiv și creator, este singura concepție ce va asigura fericirea și viitorul acestui neam.

Valahul

Interdependența Economilor Naționale

de Prof. avocat ION I. IORDACHE

În ciclul de conferințe organizat de comitetul „Pro Carmen Sylva”, a avut loc Duminică 22 Martie a. c., în localul liceului „Mircea cel Bătrân”, conferința cu titlul de mai sus a d-lui Ion I. Iordache, profesor la școala comercială și avocat.

Pentru explicarea titlului conferinței d-sale, d-l avocat Iordache expune teoriile lui Hildebrand și G. Schmoller asupra evoluției economice a omenirii, arătând că în stadiul actual al dezvoltării economice, există între economiile naționale o stare de strânsă dependență reciprocă.

Comerțul internațional arată existența unei duble

solidarități, prima între economiile naționale cari își schimbă avuții considerabile, secund între importul și exportul fiecărei țări, neputându-se concepe o țară care numai să importe sau numai să exporte, iar pedea altă parte că importul și exportul fiecărei țări se mișcă pe linii paralele: scăzând unul, scade în mod automat și celălalt și invers.

Explică apoi că schimbul internațional se face marfă contra marfă, numărul neputând servi decât pentru achitarea diferențelor dintre import și export.

Examinând cu date statistice și diagrame foarte interesante situația comerțului

exterior al României pe ultimii 11 ani, arată că, deși țara noastră are în permanență o balanță comercială activă (valoarea exportului depășind întotdeauna valoarea importului), totuși ea este în permanență debitoare în străinătate. Cauza: importul invizibil care constă în plata cuponului datoriei publice, navlu și asigurări plătite firmelor străine, economiile imigranților etc.

Analizând avantajile comerțului internațional, arată că aceste foloase există în primul rând pentru țările industriale cari schimbă munca unui lucrător industrial cu munca a 50-60 plugarilor, productivitatea muncii în industrie și agricultură fiind foarte diferită.

Industrializarea țării noastre este de dată, dar deși urmărită cu străduință ea nu s'a putut înfăptui pentru

motivul că beneficiile considerabile realizate de industriași, la adăpostul protecției vamale, merg în buzunarele capitaliștilor, în loc să intre în noi investițiuni. În loc de consolidare a industriei, procopsirea industriașilor străini de interesele acestui neam.

Analizează apoi structura comerțului nostru exterior, arătând că noi continuăm să exportăm materii prime și să importăm ștufe și mașini, iar în unii ani importul nostru de parfumuri reprezintă echivalentul a 75 milioane pâini.

Combatte tendința de autarhie economică a tuturor statelor, care constă între politică de satisfacere a nevoilor prin propriile mijloace.

Politică economică necesară României este un naționalism economic rațional și moderat. În acest scop,

nevoia noastră de a ne integra economiceste cu stat industrial cărui să-i putem plasa petrolul, cerealele, lemnul și vitele noastre și care să ne furnizeze în schimb fabricatele cari ne lipsesc.

Pentru găsirea acestui stat, analizează graficele deplasării comerțului nostru exterior pe ultimii 11 ani, din care rezultă:

1) Împrăștierea exportului nostru, cel care denotă că, în lipsa unor convențiuni comerciale stabile vindem unde nimerim și pe ce dă D-zeu;

2) În fruntea țărilor cu cari schimbăm produsele noastre se menține Germania, dar această menținere este artificială și se datorește politicii de devize a Reichului care ne obligă să cumpărăm de la ei mărfuri, în contul mărcilor ce ne datorează pentru exportul nostru în acea țară;

3) Cehoslovacia cucereste în mod sigur piața românească;

4) Franța a deținut, între 1931—1933, primul în comerțul nostru exterior și aceasta grație unei convențiuni comerciale, pe baze preferențiale, încheiate cu noi în 1931;

5) În sfârșit, curba cea mai interesantă e cea a relațiilor noastre cu Italia, care se desenează puterea industrială cu care ne-am putea integra.

Domnul avocat Iordache arată că tendința de înlocuire a Germaniei, care se pare a fi pierdut definitiv ascendentul pe care îl avea asupra vieții noastre economice, cu Italia este îmbucurătoare, deoarece va face să existe cel puțin pe viitor concordanță între interesele noastre politice, pe deoparte și interesele noastre

economice, pedea altă parte.

De 50 pe ani, trăim într'o echilibrată periculoasă: cu Franța în politică și cu Germania în afaceri. De 50 de ani sacrificăm mereu vătatele interese economice oricând ori ne cer așa înterețele politice. Trecând cu toate interesele noastre și politice și economice, de partea Italiei am realiza nu numai un comandament al solidarității de rasă, dar ne-am cruța pentru viitor grele pierderi economice, pe cari le încercăm oricând ori fiind puși în situația de a alege între Franța și Germania, alegem dinaintea Franța și sacrificăm întotdeauna economicul.

Conferința d-lui avocat Iordache, documentată și luminos expusă, a fost urmărită cu viu interes de publicul numeros și select care a asistat.

